

עמ"י 14682/02/15 - מדינת ישראל נגד אברاهים סעודה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2015

עמ"י 14682 מדינת ישראל נ' סעודה(עוצר)

בפני כב' השופט נחמה נצר

העוררת:

מדינת ישראל

נגד:

אברהם סעודה (עוצר)

המשיב:

ב"כ העוררת - פקד חן מיזנر

המשיב ובאת כוחו - עו"ד מורן אלפסי, משרד עו"ד דרבאש

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

אמש הוגש ערע על החלטה שננתן בית משפט השלום באשקלון ביום אתמול, במסגרת דחה הוא בקשה של העוררת להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר ותחת זאת, הורה על שחרורו בתנאים הכלולים עירובן כספי, התחביבות עצמאית וערבות צד ג'.

העוררת סבורה כי לא היה מקום לשחרר את המשיב ולמצער, היה על בית משפט קמא להאריך את המעצר לפרק זמן שיאפשר לעוררת להביא את תיק החקירה בפני פרקליט, על מנת שזה יעינ בו ויגבש עמדתו ביחס לאפשרות הגשת כתב אישום כנגד המשיב מתוך תקופת מעצרו.

יצוין, כי המשיב שהוא שלא כחוק בתחום מדינת ישראל ועל פי הנטען לפניו, הוא החזיק רכוש שמקורו בעבירה ועל כן, לצד אותה שהיא שלא כחוק, מתכוונת העוררת לייחס למשיב גם עבירה שעוניינה החזקת רכוש שהוא שלא כדין.

בית משפט קמא, עת נדרש לבקשה, ציין בהחלטתו כי מדובר בבקשתה שלישית להארכת מעצרו של המשיב וכי עוד בדיון שקדם לדין של יום אתמול, קבע בית משפט קמא כי החקירה הסתיימה, הלכה למעשה, הן לעניין עבירת השהייה שלא כדין והן לעניין העבירה שעוניינה החזקת רכוש החשוד כגנוב.

צוין, כי בדיון שקדם לדין אתמול, בבקשת העוררת להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר, על מנת לבדוק אפשרות קיומו

של קשר בין המשיב לבין עבירות הת הפרצות, שבה נגנב אותו רכוש שנטפס בכליו של המשיב.

בית משפט קמא נעתר לבקשת זו והאריך את מעצרו של המשיב עד ליום אتمול, אלא שבדין שהתקיים בפני הテー�ר, כי לא זו בלבד שלא נספה תשתיית ראייתית לביסוס חישד זה, אלא שהחישד נותר חשד בעלה מא.

בנסיבות אלו קבע בית משפט קמא, כי החקירה הסטיימה ולא עובר להגשת התביעה ביום אتمול, אלא למעשה, כבר עובר להגשת התביעה השנייה להערכת מעצרו של המשיב ועל כן סבר, כי אין מנוס אלא מלהורות על שחרור המשיב, בפרט כאשר גם ביום אתמול לא הצדידה העוררת בהצהרת תובע, אם לא בכתב אישום, בגין העבירות שהחקירה בעניין הסטיימה זה מכבר.

לטעמי, בית משפט קמא פעל נכון וכשורה, שהרי חוק המעיצרים קבע באופן מפורש, כי החזקתו של אדם במעצר יכול ותיעשה אך מקום שבו קיימים נימוקים הקשורים להליך החקירהתי, המצדיקים את המשך השמתו של אדם מאחרוי סורוג ובירוח, כאשר הוראת סעיף 17(ד) הוסיפה יסוד ובסיס להערכת מעצר נוספת, שאינה קשורה להליך החקירהתי, והוא מקום שבו הוגשה לבית משפט הצהרת תובע ואשר על פי תוכנה, מבוססת אפשרות כי תובע שבחן את התקיק, יפעל להגיש כתב אישום כנגד אותו חשוד, עוד בתקופת מעצרו.

יודגש, כי הצהרת תובע אינה אלא הצהרה על סיום פעולות החקירה ובעניינו, הגם שלא הוגשה הצהרת תובע, הרי שקיימת בណון החלטה של בית משפט קמא, ולא מיום אתמול, אלא דווקא בהערכת המעצר השנייה של המשיב, המלמדת על כך שהחקירה בגין העבירות המיוחסות למשיב, הסטיימה זה מכבר.

בנסיבות אלו, אני רואה כי בית משפט קמא יכול ורשאי היה להוסיף ולהורות על המשך החזקתו של המשיב במעצר.

אכן, העובדה כי מדובר בתושב הרשות הפלסטינית מציריך את בית משפט קמא לחתם דעתו באופן ברור ומובהק, לחשש מפני הימלטות מן הדין ובית משפט קמא, בהחלטתו, נתן דעתו לכך ואף קבע תנאים אשר להבנתו, יש בהם כדי להבטיח את התיציבותו של המשיב להילכי שפיטה.

בבואי לבחון תנאים אלו, סברתי כי אכן מדובר בתנאים ממשמעותיים. עם זאת, להבנתי, נדרש היה לקבוע עירובן כספי בסכום ממשמעותי יותר ובכך, להגבר את המוטיבציה של המשיב להתיצב אכן להילכי שפיטה בתחום מדינת ישראל.

אשר על כן, העורר, הכלל, נדחה והמשיב ישוחרר.

עם זאת ועל מנת להבטיח באופן ראוי יותר את התיציבותו של המשיב להילכי שפיטה, קובעת כי תחת העירובן שקבע בית משפט קמא, יקבע עירובן כספי בסך של 4,000 ₪.

כל שהמשיב לא עומד בתנאי השחרור, יש להביאו בפני בית משפט כאמור לא יותר מיום 08.02.15 עד השעה 12:00.

באשר לבקשת ב"כ העוררת כי תינתן بيדו שהות לגשת ולהתיעץ עם טובע - נדמה, כי טוב היה עושה ב"כ העוררת אם לא היה מעלה בקשה זו, בפרט לאור הדברים המפורשים שהשמי בבית משפט כאמור בדיון אتمול. שלא לדבר על כן, כי לעוררת ניתנה שהות של עוד 24 שעות נוספות להיערכ בהתאם, שהרי החלטת השחרור, ביצועה עוכב עד היום ואין לומר כי הסבירו של ב"כ העוררת להימנעות מעשות כן עד לדין בפניו, הוא סביר או מתאפשר על הדעת.

אשר על כן, העරר נדחה, כמעט לעניין הגדרת סכום העירבות, שכאמרן עומד על 4,000 ל"נ.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ה, 06/02/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת